

ת"פ 21437/02/21 - מדינת ישראל נגד קוסאי (בן חוסין) היביליד 61002

בית המשפט המחוזי בחיפה

20.7.2022

ת"פ 21437-02-21

מדינת ישראל נ' קוסאי היביל

לפני השופט יצחק כהן

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רונית גרניק - סופר

נגד

קוסאי (בן חוסין) היביל

יליד 61002

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עאדל דבאח

גזר דין

א. ההליך

1. לאחר שמיעת ראיות הורשע הנאשם בעבירה של גרימת חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

2. כמפורט בהכרעת הדין, בתאריך 31.1.2021 פגע הנאשם במתלון באמצעות "סכין יפנית", וגרם לחתך באורך של כ- 15 ס"מ בפניו של המתלון, בצד ימין, מהלסת התחתונה ועד לרקה (וראו התמונות ת/1 ות/2). על פי עדויות הרופאים, שטיפלו במתלון לאחר הפגיעה, הצלקת שהנאשם גרם לפניו של המתלון תלווה את המתלון לעד.

ב. תסקירים

3. נוכח גילו של הנאשם, וכמצוות הדין, הורתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם. בתסקיר המבחן סקרה קצינת המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת משפחתו. קצינת המבחן הוסיפה, כי לנאשם אין עבר פלילי והוא בן למשפחה נורמטיבית, ולפניה שלל הנאשם נזקקות טיפוליות, וטען כי מעשיו נעשו מתוך הגנה עצמית. להתרשמות קצינת המבחן, הנאשם מתקשה לקבל מרות, וכן התקשה להתחבר לחומרת המעשה שעשה ולכישלונם ההתנהגותי, והוא נוטה להגיב באופן אימפולסיבי. לדעת קצינת המבחן רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות היא בינונית, ואף מידת החומרה מוערכת כבינונית. בסיפה לתסקיר,

לאור חומרת העבירה והקושי בקבלת האחריות, לא מצאה קצינת המבחן מקום להמליץ על חלופות ענישה או שיקום, העשויות להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות.

4. לבקשת המאשימה הורתי לשירות המבחן לערוך תסקיר נפגע העבירה. המתלון, בן 28 שנים, מתגורר עם בת זוג ואב לשתי בנות. בתסקיר סקרה קצינת את מצבו הפיזי והנפשי של המתלון בעקבות הפגיעה ואת הטיפולים הרפואיים שקיבל. כמו כן סקרה קצינת המבחן את הנזק שהפגיעה גרמה לתא המשפחתי של המתלון. להערכת קצינת המבחן, המתלון זקוק לטיפול אורך טווח, כדי להתגבר על המשבר אליו נקלע, כמתואר בתסקיר. בסיפה לתסקיר המליצה קצינת המבחן ולהטיל על הנאשם, בין יתר רכיבי הענישה, פיצוי כספי משמעותי.

ג. עבר פלילי

5. לנאשם אין הרשעות קודמות.

ד. "הודאת" הנאשם

6. בפתח הישיבה שנקבעה לשמיעת ראיות הצדדים וטענותיהם לעונש, ביקש הנאשם להודיע כי הוא מודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, והוא מקבלת את הכרעת הדין המרשיעה.

אשוב להתייחס לדברים אלה בהמשך.

ה. תמצית טענות בא כוח המאשימה

7. באת כוח המאשימה טענה טענותיה בעל פה, וכן הגישה טיעון כתוב. בטיעונה עמדה באת כוח המאשימה על חומרת העבירה שבוצעה על ידי הנאשם ועל כך שהותירה צלקת ארוכה על פניו של המתלון. באת כוח המאשימה עמדה על מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שעניין פגיעה באדם באמצעות סכין, ואת טענותיה תמכה בפסקי דין שונים. באת כוח המאשימה הוסיפה וציינה, כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, אף לא בראיון שנערך לו בשירות המבחן לאחר מתן הכרעת הדין. לטענת באת כוח המאשימה, התנהלות הנאשם מעידה על מסוכנות בדרגה גבוהה וחשש להישנות העבירה בעתיד, דבר המצדיק הטלת ענישה משמעותית, בין היתר כדי ליצור הרתעה.

על יסוד הפסיקה שאוזכרה על ידה, טענה באת כוח המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 שנות מאסר לריצוי בפועל ל- 7 שנות מאסר לריצוי בפועל.

ו. תמצית טענות בא כוח הנאשם

8. אף בא כוח הנאשם טען טענותיו ולצד זאת הגיש טיעון כתוב. בא כוח הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם, אשר נמסרה בפתח הישיבה שנקבעה לשמיעת ראיות וטענות לעונש, וציין כי מדובר באדם ללא עבר פלילי, העוזר להוריו, אשר ביצע עבירה שלא לאחר תכנון מוקדם. לטענת בא כוח הנאשם, יש להביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי, שיתוף הפעולה בחקירה והבעת החרטה וקבלת האחריות למעשה שנעשה. אף בא כוח הנאשם אזכר פסקי דין שונים, והציג מקרים בהם לטענתו היה מדובר בעבירות חמורות יותר מאלה שבוצעו על ידי הנאשם, בהם נקטו בתי המשפט בענישה קלה מהענישה שבאת כוח המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם. לטענת בא כוח הנאשם, הגם שאין מקום להקל ראש בחומרת העבירה שבוצעה, המעשה לא גרם לנזק חמור ותמידי, ועל כן יש להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך.

לפיכך, לטענת בא כוח הנאשם, מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר ובין 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בא כוח הנאשם הוסיף, כי בנסיבות העניין יש להטיל על הנאשם עונש אותו יוכל לבצע בעבודות שירות.

ז. דבר הנאשם

9. כפי שכבר ציינתי לעיל, בפתח הישיבה שנקבעה לשמיעת ראיות וטענות לעניין העונש, הודיע הנאשם כי הוא מודה בביצוע העבירה ונוטל ומקבל על עצמו את ממצאי הכרעת הדין. בנוסף, הביע הנאשם חרטה על המעשה שנעשה, וביקש את סליחת המתלון.

10. אכן הגיעה העת שהנאשם יקבל אחריות על המעשה שעשה. הודאת הנאשם בשלב מאוחר זה, לאחר מתן הכרעת הדין המרשיעה, מאמתת את העובדה שנקבעה בהכרעת הדין, שגרסת הנאשם, לפיה המתלון נפל ונחתך משבר זכוכית, לא הייתה אמת. נראה הדבר, שהנאשם בחר להודות בכך שביצע את העבירה בשלב זה, רק משום שסבר שיש בכך להפחית את חומרת העונש שיוטל עליו. אם באמת ובתמים רצה הנאשם ליטול את האחריות לביצוע העבירה, כדי שהדבר ייחשב לו בהבעת חרטה כנה על הפגיעה שפגע במתלון, וייזקף לזכותו בעת גזירת העונש, היה עליו להודות בביצוע העבירה כבר בתחילת ההליך. אזכיר, כי בעקבות הכפירה בעובדות כתב האישום, היה צורך להטריח שורה ארוכה של עדים (12 במספר). בין היתר נדרשה עדותם של שני רופאים שטיפלו במתלון לאחר שנפגע, וכן עדותו של מנהל המכון לרפואה משפטית שבדק את המתלון. בא כוח הנאשם (דאז) חקר רופאים אלה בניסיון לבסס באמצעותם את הנרטיב השקרי שהנאשם הציג, ולפיו הוא דחף את המתלון כפעולה של הגנה עצמית, ובעקבות זאת המתלון נפל ונחתך בפניו משבר זכוכית.

הנני סבור אפוא, שהודאת הנאשם בשלב זה, לאחר מתן הכרעת הדין הדוחה את גרסתו, אינה אלא ניסיון

מניפולטיבי להביא להקלה בעונש, וזאת לאחר שנכשל ניסיונו "למכור" לבית המשפט גרסה שאינה אמת. להתרשמותי, בנטילת האחריות בשלב זה אין משום הבעת חרטה כנה ואמתית על המעשה שנעשה, ועל הנזק שנגרם למתלונן.

ח. מתחם העונש ההולם

11. העיקרון המנחה בקביעת "מתחם העונש ההולם" הוא "עיקרון ההלימה". על פי עיקרון זה יש לקיים יחס הולם בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, מחד גיסא, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מאידך גיסא. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, ובמידת הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם. בשלב זה בית המשפט אינו מתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שכן השלב בו בית המשפט מתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, יהיה השלב בו יבוא בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם.

12. בסעיף 40ט' לחוק העונשין, פורטו נסיבות שונות, שאין מהוות רשימה סגורה, שעל בית המשפט להתחשב בהם, ככל שבית המשפט סבור שהן משפיעות על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. במקרה שלפני יש לזקוף לחובת הנאשם את הפגיעה בערך החברתי המוגן, הוא הצורך לשמור על שלמות גופו של אדם. מדובר בעבירה חמורה, אשר חרטה צלקת ארוכה על פניו של המתלונן, ומקובלת עלי טענת באת כוח המאשימה, כי הענישה חייבת לשקף את חומרת המעשה ולהרתיע, הן את הנאשם והן אחרים הסבורים ש"תת תרבות הסכין" היא הדרך המתאימה לפתור סכסוכים.

13. בע"פ 5775/14 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל (15.6.2015), נדון מקרה המזכיר במידה מסויימת את המקרה שלפני. באותו מקרה, המתלונן, שהיה קטין, תקף בסכין את המערער (אבו נג'מה), שאף הוא היה קטין, והותיר צלקת ארוכה בפניו של המערער. בחלוף 10 שנים, המערער תקף את המתלונן והותיר צלקת בפניו. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 שנות מאסר לריצוי בפועל עד 7 שנים לריצוי בפועל, וגזר על המערער 5 שנות מאסר לריצוי בפועל. המערער ערער על חומרת העונש, ובבית המשפט העליון הופחת עונש המאסר ל- 3.5 שנים. בית המשפט העליון נימק את הפחתת תקופת המאסר בכך שהתקיימו נסיבות מקלות שהיו בעניינו של המערער, קבלת אחריות למעשה, העדר עבר פלילי, נסיבות חיים קשות ותסקיר מבחן חיובי.

14. מכל מקום, לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, ועל יסוד הפסיקה שהניחו לפני, הנני סבור, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפני נע בין 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 5 שנות מאסר לריצוי בפועל.

ט. סטייה ממתחם העונש ההולם

15. על פי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא, כי יש סיכוי של ממש לשיקום של הנאשם. במקרה שכזה, רשאי בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם "לפי שיקולי שיקומו", וכן מוסמך בית המשפט להורות על נקיטת אמצעי שיקום, לרבות העמדת הנאשם במבחן. עם זאת, לא ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם כאשר יש סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם, אם מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשמים הם "בעלי חומרה יתרה".

16. בא כוח הנאשם, בטיעונו הכתוב, טען כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ושיקולי צדק, כמו גם משיקולים של "צדק ורחמים ושיקום משפחתי". לטענת בא כוח הנאשם, הטלת עונש מאסר יפגע בשיקומו של הנאשם ובמשפחתו. בא כוח הנאשם ציין בטיעונו הכתוב, כי סיכויי השיקום נראים לטובתו של הנאשם, ונתמכים בהמלצת שירות המבחן. עם כל הכבוד, לא מצאתי המלצה בתסקיר המבחן, ובסיפה לתסקיר קבעה קצינת המבחן, כי אין באפשרותה להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, העשויות להפחית סיכון להישנות עבירות דומות.

17. מכל מקום, לאחר ששקלתי טענות בא כוח הנאשם, אין אני מוצא מקום לסטות ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, ועונשו של הנאשם ייגזר בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל.

י. קביעת העונש

18. הנאשם, יליד שנת 2002, נמנה בעת ביצוע העבירה על קטגוריית ה"בגירים הצעירים" (וראו: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 25.06.2013)). הנאשם רווק, מתגורר עם הוריו וסייע בפרנסת המשפחה. עם זאת, על פי תסקיר המבחן, הנאשם הוא בעל קושי בויסות דחפים, כאשר הוא חש שפוגעים בכבודו. הנאשם היה נתון במעצר מתאריך 31.1.2021 (מועד ביצוע העבירה) ועד לתאריך 18.3.2021. בתאריך 18.3.2021 שוחרר הנאשם למעצר באזוק אלקטרוני, ולא נרשמו לחובתו הפרות של התנאים שנקבעו.

19. לאחר ששקלתי את חומרת העבירה ואת הנסיבות המקלות, ומכיוון שמדובר באדם נעדר עבר פלילי, שזו היא הרשעתו הראשונה, ועל רקע היותו "בגיר צעיר", ובהתחשב בכל יתר הנסיבות הצריכות לעניין, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני דן את הנאשם ל- 4 (ארבע) שנות מאסר, מתוכן 3 (שלוש) שנים לריצוי בפועל, והיתר, שנה אחת, לריצוי על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך 3 (שלוש) שנים לא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג

פשע כלפי גופו של אדם.

(ב) מתקופת המאסר בפועל, אשר על הנאשם לרצות לפי האמור בסעיף קטן (א) שלעיל, תנוכה התקופה בה הנאשם שהה במעצר במתקן כליאה (מתאריך 31.1.2021 ועד 18.3.2021).

(ג) הנני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצויים בסך 8,000 (שמונת אלפים) ₪. הפיצויים ישולמו למתלונן עד לתאריך 30.11.2022.

(ד) הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית מעצר קישון, ביום א' 14.8.2022 עד השעה 10:00 בבוקר, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. בא כוח הנאשם יתאם כניסתו של הנאשם למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין בשירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

(ה) עד למועד בו על הנאשם להתייצב לריצוי עונש המאסר, יחולו על הנאשם כל התנאי וההגבלות שהוטלו עליו בעת שחרורו לחלופת המעצר.

ניתן היום, כ"א בתמוז, התשפ"ב, 20.7.2022, והודע בפומבי.

והודע לנאשם, כי הוא זכאי לערער על פסק הדין בתוך 45 ימים מהיום, לפני בית המשפט העליון.

יצחק כהן, שופט